

Telge Whisky Sällskap

Burns Supper 2005

För andra gången firade **Telge Whisky Sällskap** (TWS) minnet av den skotske skalden Robert Burns födelsedag den 25 januari 1759. Enligt TWS stadgar firas dagen den söndag som är närmast den 25 januari, vilket i år inföll den 23 januari. Drygt 40-talet personer hade samlats i Torpa Pensionats salong och de bjöds på såväl whiskydrink som säckpipemusik utförd av Mats Sjöström i traditionell skotsk klädsel. På slaget 17:30 stötte Jussi Hakkarainen staven i golvet och bad deltagarna följa Mats ner i matsalen under det att han spelade en skotsk melodi på sin säckpipa.

När alla deltagare tagit plats skålade Jussi och alla deltagare till säckpipeblåsarens ära. Jussi informerade sedan om kvällens praktiska detaljer och berättade att den traditionella förrätten var Cook-a-leekie soppa. Jussi och Michel Hakkarainen hade lagat en utsökt soppa, som lovordades av många deltagare. När alla hade ätit klart vart det igen Jussis stav som hördes tre gånger i golvet. Patrik Berg, ordförande i TWS, höll därefter välkomsttalet och slutade med att höja en skål som tack till Jussi och Ingemar Giös, vilka hade arrangerat årets Burns supper.

Sedan kom det högtidliga ögonblicket, då *Piping in the Haggis* inleddes under det att deltagarna applåderade svagt. Mats gick i täten och sedan kom Ingemar i formell skotsk klädsel balanserande den mycket hala haggisen på ett fat. Lyckligtvis fanns haggisen fortfarande på fatet efter en rundtur i matsalen. Ingemar lämnade över sin Sgian Dubh (svarta kniv) till Patrik, som var den första som skar upp haggisen. Därefter läste Ingemar den traditionella bordsbönen Selkirk Grace på engelska.

Jussi hade dukat upp till en buffé och där fanns också oxfilé för de som så önskade. Eftersom flera av deltagarna hade varit med föregående år och tydligen fått smak på haggis, så var det ganska många i år, som tog ytterligare en gång av haggisen. Strax innan måltiden avslutats äskade Jussi åter tystnad med staven och den här gången var det Ingemar som hyllade haggisen, dels i form av ett referat från tidningen Gourmet dels i form av Hasse Alfredssons fria översättning av To the Haggis av Robert Burns. Slutligen höjdes en skål till haggisens ära.

På programmets baksida fanns tre sånger, som skulle sjungas under kvällen. Den första var ”Min älskling Du är som en ros” med musik av Evert Taube men ursprunglig text av Robert Burns. Vi sjöng emellertid Taubes textversion. Vid pianot ackompanjerade Gunilla Giös iklädd skotsk kilt med tartanmönster från klanen McKenzie. Efter sången informerade Jussi om sin version av Burns tårta och deltagarna hade sedan möjlighet att köpa någon annorlunda whisky till kaffet. Bland annat fanns en 24 årig vatted whisky nämligen Pat Nan Angelen från norra Högländerna.

Eftersom en del deltagare troligen inte kände till vem Robert Burns var, passade det bra att Ingemar höll informationen om Robert Burns i form av The Immortal Memory. Ingemar gav en exposé över Robert Burns liv och läste avslutningsvis en dikt av Robert Burns som Gustav Fröding översatt, nämligen Devondalen, som är en av många naturdikter. Efter dikten höjde alla sina glas innehållande Robert Burns World Federation Single Malt till den store skotske skaldens ära och skålade på gaeliska.

Robert Burns hade under sin levnadstid ett antal olyckliga kärleksaffärer med kvinnor (the lassies), varför en tradition under en Burns supper är att hålla talet till kvinnan. Det här året var det Lars Törnkvist, som kommenterade kvinnan ur olika aspekter och avslutningsvis reste sig alla manliga deltagare och höjde skålen till kvinnan.

Amazing grace är kanske en av de mest kända skotska melodierna och den spelades först på säckpipa av Mats och sedan sjöng deltagarna på engelska medan Gunilla ackompanjerade.

Eftersom det varit svårt att hitta någon som skulle hålla talet till mannen fick Gunilla också 2005 hålla det talet. Jämlikhet mellan könen kommenterades ur olika aspekter och Gunilla nämnde bl.a. att mannen är bra att ha ibland! Vem skulle man annars ha att avreagera sig på? Skålen till mannen utbringades slutligen av de kvinnliga deltagarna.

En nyhet för året var diplomutdelningen för godkänt praktiskt och teoretiskt prov i whisky-kunskap. Ingemar gav en historisk bakgrund till provet och hur man gått tillväga, då antal poäng för godkänt prov diskuterats. Jussi och Ingemar hade designat diplommet och där stod skrivet på diplommet att provet var det första bland alla Sveriges whiskysällskap anslutna till Svenska whiskyförbundet. Ett vaxsigill förhöjde digniteten på diplommet. Det svåra var tydligen inte det teoretiska provet, eftersom nästan 80 % hade klarat det utan det var det praktiska provet, speciellt med den ”falska whiskyn”. En del tyckte att whiskyessensen i det okryddade brännvinet var *för bra!* Kanske man inte heller hade vågat öva tillräckligt hemma innan provet? Den första som fick diplommet var ordförande i TWS Patrik Berg, som sedan delade ut diplommet till ytterligare fem TWS medlemmar. Nytt prov kommer att utföras i april för såväl nya deltagare, som för dem som skall komplettera ett av de två proven från i höstas.

Som sig bör avslutas Burns supper med vänskapens sång Auld Lang Syne, som sjöngs stående av alla deltagare. Därefter gav ordförande Patrik avskedsorden och deltagarna hade under ett par timmar fått en inblick i den skotska kulturen i form av dryck, mat, musik och diktläsning.

Referent: Ingemar Giös

Bilder: Sten Benje